

Sygn. akt IV U 380/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska-Rozmus
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Racis

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2017 r. w (...)

sprawy U. K.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania U. K.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

z dnia 13 marca 2015 r. nr (...)

zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, iż uznaje odwołującą za niepełnosprawną w stopniu lekkim, niepełnosprawność istnieje od 53-ego roku życia, ustalony stopień niepełnosprawności istnieje od 24.11.2014r. i ma charakter stały, przyczynami niepełnosprawności są schorzenia o symbolach 05-R, 02-P, 07-S.

W zakresie wskazań dotyczących:

1. odpowiedniego zatrudnienia- nie wymaga,
2. szkolenia w tym specjalistycznego- nie wymaga,
3. zatrudnienia w zakładzie aktywności zawodowej- nie wymaga,
4. uczestnictwa w terapii zajęciowej – nie wymaga,
5. konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne , środki pomocnicze oraz pomoce techniczne ułatwiające funkcjonowanie - wymaga wg zaleceń lekarza leczącego,
6. korzystania z sytemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji , przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej , organizacje pozarządowe oraz inne placówki – wymaga,

7. konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji- nie wymaga,

8. konieczności stałego współdziałania na co dzień osoby drugiej w procesie leczenia, rehabilitacji i edukacji- nie wymaga,

9. konieczności korzystania z prawa do zamieszkiwania w oddzielnym pokoju- nie wymaga,

10. spełnienia przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. nr 98, poz. 602 z późn. zm.)- nie spełnia.

S.S.R.G. R.

IV U380/15

UZASADNIENIE

Odwołująca U. K. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w E. z dnia 13.03.2015r. w całości i wniosła o jego uchylenie i wydanie nowego orzeczenia uwzględniającego podniesienie odwołującej stopnia niepełnosprawności z lekkiego na umiarkowany. W uzasadnieniu przedstawiła szeroką argumentację swego odwołania.

W odpowiedzi na odwołanie Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w E. wniósł o oddalenie odwołania. W związku z przeprowadzonym postępowaniem organ wydał orzeczenie na posiedzeniu w dniu 13.03.2015r. uchylając zaskarżoną decyzję Miejskiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. z dnia 23.01.2015r. w części dotyczącej okresu na jaki ustalono stopień niepełnosprawności, daty niepełnosprawności oraz treść punktu wskazań dt. konieczności szkolenia, w tym specjalistycznego. Ustalono, że schorzenia o symbolach 02-P i 05-R naruszają sprawność organizmu skarżącej. Organ orzekający uwzględnił wszystkie przesłanki, które bierze pod uwagę przy orzekaniu o stopniu niepełnosprawności zgodnie z § 3 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (DZ.U. Nr 139, poz. 1328).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Orzeczeniem z dnia 13.03.2015r. WZON uchylił zaskarżoną decyzję Miejskiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. z dnia 23.01.2015r. w części dotyczącej okresu na jaki ustalono stopień niepełnosprawności, daty niepełnosprawności oraz treść punktu wskazań dt. konieczności szkolenia, w tym specjalistycznego. Ostatnim, ze wskazanych orzeczeń, zaliczono odwołującą do lekkiego stopnia niepełnosprawności z powodu chorób o symbolach 05-R, 02-P.

(bezsporne- potwierdzone- akta WZON – orzeczenia z 13.03.2015r. i 23.01.2015r.)

Postanowieniem z dnia 09.06.2015r. sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu ortopedii, kardiologii, ginekologii i psychiatrii (k.88).

W opinii ortopedycznej biegły uznał, iż u odwołującej występują schorzenia w postaci choroby zwyrodnieniowo-dyskopatycznej kręgosłupa L/S wielopoziomowa i choroba zwyrodnieniowa stawów kolanowych. Schorzenia powodują upośledzenie sprawności narządu ruchu, które istotnie obniża zdolność wykonywania pracy. Wskazano, że odwołująca nie jest osobą wymagającą czasowej lub częściowej pomocy osób trzecich . Ustalono, iż stan chorobowy trwa od 24.11.2014r. Przewidywany czas trwania niepełnosprawności to 31.03.2018r.

Z uwagi na zastrzeżenia odwołującej dopuszczono dowód z uzupełniającej opinii biegłego ortopedy.

Po ponownym zbadaniu odwołującej i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną w opinii uzupełniającej biegły ortopeda podtrzymał poprzednią opinię o spełnianiu przez odwołującą przesłanki zaliczenia do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

W opinii biegły ginekolog nie uznał odwołującej za osobę spełniającą przesłanki do ustalenia niepełnosprawności. Biegły wskazał, że odwołująca jest po operacji wycięcia macicy z przydatkami z powodu torbieli endometrialnych jajników i mięśniaków macicy w 2000r. W badaniu ginekologicznym istotnych odchyleń od normy nie stwierdza się .

Biegły psychiatra w swej opinii stwierdził u odwołującej zaburzenia depresyjno-lękowe mieszane. Stwierdził, że ze względu na przewlekłość występujących u opiniowanej zaburzeń nastroju objawiających się zniechęceniem, spowolnieniem psychoruchowym, jej zdolność do pracy jest w sposób istotny obniżona w porównaniu do osoby z pełną sprawnością psychofizyczną. Biegły zgodził się z orzeczeniem WZON. Wskazał, że stan niepełnosprawności datuje się od 53 roku życia i ma charakter okresowy do 31.01.2018r.

W opinii biegłego kardiologa wskazano, iż u odwołującej występują schorzenia: nadciśnienie tętnicze, tętniak przegrody międzyprzedsionkowej, łagodna arytmia nadkomorowa i komorowa. Biegły uznał, że schorzenia te naruszają sprawność organizmu powodując obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do osoby z pełną sprawnością fizyczną. Jednocześnie nie powodują całkowitej niezdolności do pracy zarobkowej oraz czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Jednocześnie schorzenia mają charakter trwały. Ustalony stopień niepełnosprawności istnieje od listopada 2014r.

(dowód: dokumentacja medyczna k. 5-69, 77-86, 150-159,169,199-200, 204-204v, opinie k. 99-101, 129-131, 142-142v, 160-164, 206-208)

Sąd zważył co następuje :

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie w części.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 z 1997 roku ze zm.) w art. 3 ust. 1 ustala trzy stopnie niepełnosprawności, to jest znaczny, umiarkowany i lekki. Kryteria oceny niepełnosprawności określa zaś Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (DZ.U. Nr 139, poz. 1328).

Zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 z 1997 roku ze zm.) za osobę o lekkim stopniu niepełnosprawności uznaje się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne. Osoba taka, pomimo naruszonej sprawności organizmu jest zdolna do wykonywania pracy i samodzielnej egzystencji. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji (art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych). Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych).

§ 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz.U. nr 139, poz.1328) precyzuje natomiast przesłanki, jakie

należy wziąć pod uwagę przy orzekaniu o stopniu niepełnosprawności osoby, która ukończyła 16 rok życia. Wszystkie okoliczności wskazane w tym przepisie, związane są ze stanem zdrowia osoby zainteresowanej i jej możliwościami w zakresie samodzielnego egzystowania. Ponadto § 29-31 cytowanego rozporządzenia podaje standardy w zakresie kwalifikowania do stopni niepełnosprawności.

I tak do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, zgodnie z przywołanym rozporządzeniem, zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu:

- niezdolną do pracy (całkowita niezdolność do wykonywania pracy zarobkowej z powodu fizycznego, psychicznego lub umysłowego naruszenia sprawności organizmu lub
- zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub
- wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (udzielaniu wsparcia w czynnościach samoobsługowych, w prowadzeniu gospodarstwa domowego, współdziałania w procesie leczenia , rehabilitacji i edukacji).

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych, którym Sąd dał wiarę, należy zaliczyć odwołującą się do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności. Swoje stanowisko w tym zakresie Sąd oparł na analizie treści opinii biegłych ortopedy, psychiatry i kardiologa, a więc specjalistów z zakresu medycyny zajmującej się schorzeniami, które występują u odwołującej. Biegli podkreślili, że występujące u odwołującej schorzenia naruszają sprawność organizmu powodując obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do osoby z pełną sprawnością fizyczną. Jednocześnie nie powodują całkowitej niezdolności do pracy zarobkowej oraz czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Biegły kardiolog wskazał, że ustalony stopień niepełnosprawności ma charakter stały. Ustalono także, że lekki stopień niepełnosprawności istnieje od 24.11.2014r. Biegły ortopeda i kardiolog uznali, iż z uwagi na schorzenia ruchowe odwołująca wymaga konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne ułatwiające funkcjonowanie oraz korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji.

W ocenie Sądu, opinie te są pełne i jasne. Biegli, którzy je sporządzili legitymują się wymaganym doświadczeniem i kwalifikacjami. Sąd podzielił opinie w pełnej rozciągłości.

Jednocześnie należy wskazać, iż odwołująca w toku procesu składała szereg zastrzeżeń do opinii biegłych. Nie mniej jednak, sam fakt niezadowolenia strony z treści sporządzonych przez biegłych opinii, nie uzasadnia powołania kolejnych zespołów biegłych (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 19.01.2000 I PKN 488/99 OSNP 2001/11/375, wyrok SN z 5 listopada 1974 r, I CR 562/74 oraz wyrok SN z dnia 21 listopada 1974 r., II CR 638/74, OSPiKA nr 5, poz. 108). Dodatkowo, odwołująca zgłaszała szereg różnego rodzaju wniosków, w tym m.in. związanych ze zmianami terminów badań, które w miarę możliwości były uwzględniane.

Reasumując, Sąd zmienił zaskarżone orzeczenie we wskazanym zakresie, nie mniej jednak, nie znalazł podstaw do zmiany orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności, w części dotyczącej zmiany stopnia niepełnosprawności z lekkiego na umiarkowany.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

SSR G. R.